

Şehir Faresi ile Tarla Faresi

Çok eskiden tarla faresi ile şehir faresi arkadaş olmuş. İkisi birbirlerini çok sevmiş. Aralarında güzel bir dostluk kurulmuş. Şehir faresi sık sık tarla faresini ziyaret edermiş. Birlikte kırlarda güle oynaya vakit geçirirlermiş. Diledikleri kadar koşar, zıplar, yuvarlanırlarmış...

Bir gün şehir faresi arkadaşını yemeğe davet etmiş.

-Bu akşam bize gel. Sana güzel bir sofraya hazırlayayım. Azıcık miden bayram etsin, demiş.

Bu davete tarla faresi çok sevinmiş. Yiyeceği yemeklerin hayalini kurmaya başlamış. Bütün gece rüyasında peynirler, tatlılar, pastalar görmüş. Bu arada şehir faresinin evinde bir telaş bir telaş... Çeşit çeşit yiyecekler, pastalar hazırlanmış. Bütün gün koşturup durmuş.

Akşam tarla faresi kalkıp gelmiş. Bakmış, masanın üzeri çeşit çeşit yiyeceklerle dolu. Masada hiçbir şey eksik değilmiş. Hemen sofraya oturmuşlar. Ziyafet neşeli başlamış.

Tarla faresi önce pastadan bir lokma alacaktı. Tam çatalını uzatmış, dışarıdan sesler gelmiş. Şehir faresi hemen deliğine kaçmış. Ardından da tarla faresi kendini zor atmış deliğe. Korkudan kalpleri küt küt atıyormuş. Tarla faresi sormuş:

-Evin kedisi olabilir mi?

Şehir faresi cevap vermiş:

-Sanırım onun gürültüsüydü.

Yeniden sofraya oturmuşlar. Ama artık neşeleri kaçmış, tedirgin olmuşlar. Tarla faresi bu kez çatalını böreğe uzatmış. Tam lokmayı ağızına atacaktı, yine sesler işitmişler. Apar topar ikisi de kendilerini deliğe atmış. Yüzleri korkudan sapsarı olmuş. Korkudan tir tir titriyorlarmış.

Tarla faresi sormuş:

-Evin hanımı olabilir mi?

Şehir faresi cevaplamış:

-Belki odur bilemem.

Sesler kesilince delikten çıkmışlar. Şehir faresi:

-Kusura bakma. Bazen böyle şeyler oluyor. Haydi yemeğimize devam edelim, demiş.

Tarla faresi:

-Bu kadar yeter! Korku içinde yemek istemem, demiş. Yarın sen bana gel. Kuru ekmek yeriz belki ama kimse de bizi korkutamaz.

Şeniz KARAŞAH

Şehir Faresi ile Tarla Faresi

Çok eskiden tarla faresi ile şehir faresi arkadaş olmuş. İkisi birbirlerini çok sevmiş. Aralarında güzel bir dostluk kurulmuş. Şehir faresi sık sık tarla faresini ziyaret edermiş. Birlikte kirlarda güle oynaya vakit geçirirlermiş. Diledikleri kadar koşar, zıplar, yuvarlanırlarmış...

32

Bir gün şehir faresi arkadaşını yemeğe davet etmiş.

50

-Bu akşam bize gel. Sana güzel bir sofraya hazırlayayım. Azıcık miden bayram etsin, demiş.

Bu davete tarla faresi çok sevinmiş. Yiyeceği yemeklerin hayalini kurmaya başlamış. Bütün gece rüyasında peynirler, tatlılar, pastalar görmüş. Bu arada şehir faresinin evinde bir telaş bir telaş... Çeşit çeşit yiyecekler, pastalar hazırlanmış. Bütün gün koşturup durmuş.

77

100

Akşam tarla faresi kalkıp gelmiş. Bakmış, masanın üzeri çeşit çeşit yiyeceklerle dolu. Masada hiçbir şey eksik değilmiş. Hemen sofraya oturmuşlar. Ziyafet neşeli başlamış.

123

Tarla faresi önce pastadan bir lokma alacakmış. Tam çatalını uzatmış, dışarıdan sesler gelmiş. Şehir faresi hemen deliğine kaçmış. Ardından da tarla faresi kendini zor atmış deliğe. Korkudan kalpleri küt küt atıyormuş. Tarla faresi sormuş:

157

-Evin kedisi olabilir mi?

Şehir faresi cevap vermiş:

-Sanırım onun gürültüsüydü.

Yeniden sofraya oturmuşlar. Ama artık neşeleri kaçmış, tedirgin olmuşlar. Tarla faresi bu çatalını böreğe uzatmış. Tam lokmayı ağzına atacakmış, yine sesler işitmişler. Apar topar ikisi de kendilerini deliğe atmış. Yüzleri korkudan sapsarı olmuş. Korkudan tir tir titriyorlarmış.

181

206

Tarla faresi sormuş:

-Evin hanımı olabilir mi?

Şehir faresi cevaplamış:

-Belki odur bilemem.

Sesler kesilince delikten çıkmışlar. Şehir faresi:

-Kusura bakma. Bazen böyle şeyler oluyor. Haydi yemeğimize devam edelim, demiş.

Tarla faresi:

-Bu kadar yeter! Korku içinde yemek istemem, demiş. Yarın sen bana gel. Kuru ekmek yeriz belki ama kimse de bizi korkutamaz.

Şeniz KARAŞAH